येन गत्वा ब्रह्मलोके देवा भूत्वा न पुनरावर्त्तन्ते। उत अपि च मर्त्या येन गत्वा स्वर्गमनुभूय पुनरावर्त्तन्ते। ताभ्यामुभाभ्यां मार्गाभ्यां इदं विश्वं भुवनं शास्त्रार्थानुष्ठानपरं सर्व्वप्राणिजातं समेति सम्यगच्छति। पूर्व्वं केतुं चिह्नं पृथिवीमपरं केतुं दिवं चान्तरा द्यावापृथिव्योर्मध्ये द्वे स्रुती वर्त्तेते इत्यर्थः॥

कल्पः। "यस्ते देव वरुण गायत्रच्छन्दाः पाशः। तन्त एतेनावयजे [३]। स्वाहेत्याश्विनपात्रमवभृथे प्रविध्यन्ति" इति। हे वरुणदेवते त्वदीयः पाशो गायत्र्या गायत्र्याख्येन छन्दसा युक्तो यो विद्यते तं पाशमेतेन पात्रेण विनाशयामि॥

कल्पः। "एतेनैव त्रिष्टुप् छन्दा इति सारस्वतस्य जगतीच्छन्दा इत्यैन्द्रस्य" इति। एतेन यस्ते देवेति मन्त्रेण त्रिष्टुप्छन्दा-इतिविशेषयुक्तेन सारस्वतस्य पात्रं प्रविध्यन्ति। एवमुत्तरत्रापि। पाठस्तु। यस्ते देव वरुण त्रिष्टुप्छन्दाः पाशः। तन्त एतेनावयजे। यस्ते देव वरुण जगतीच्छन्दाः पाशः। तन्त एतेनावयजे इति। समाप्ताः सौत्रामणिशेषा मन्त्राः॥

अथ सोमविशेषः कश्चिद्विधिः। यदुक्तं सूत्रकारेण, राज्ञो राजन्यस्यानूबन्ध्यायाः पशुपुरोडाशमष्टौ देवसुवां हविष्यनुनिर्व्वपतीति। तदिदं विधत्ते। "सोमो वा एतस्य राज्यमादत्ते। यो राजा सन् राज्यो वा सोमेन यजते। देवसुवामेतानि हवीꣳषि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानाꣳ सवाः। त एवास्मै सवान् प्रयच्छन्ति। त एनं पुनः सुवन्ते राज्याय। देवस्य राजा भवति" इति। यः पूर्व्वं राजा राजत्वयोग्यो वा